

Jindra

Román z českého života od J. Klicpery.

"A jakým, pane hrabě?" tázala se nedůvěřivě pane Jarýn, souhlasně úplně s Lípou.

"Okolnostem, v nichž tačí lidé jsou: poměrům, stykům, svazkům přátelským, rodinným poutům, povinnostem a mnohým podobným důvodům."

"Myslím, pane hrabě, že, kde běží o tak důležitou věc, jež takového významu a tak velikého dosahu jest, jako záležitost našich, právě nastávajících voleb, že musí každý rázný a poctivý muž vyznati přímo barvu i odrci veškeré vezdejší ohledy a přihlásiti se bez rozpaků k heslu, jež etí," odpověděl pan Jarýn vážně.

"Máte úplnou pravdu, můj vážený pane Jarýne; ale nejsou právě všichni lidé stejného a tak pevného charakteru jako vy; a věřte mi, znám a vím to ze zkušenosti, z našich kruhů zvláště, i mohu vás ubezpečiti, že člověk často jinak jednati musí, než jak by mu vědomí a zásady jeho kázaly," dosvědčoval horlivě mladý šlechtic.

"Aj, pane hrabě," vskočila rychle přítomná a posud mlčící Jindra Ostrovínová do řeči, vidouc, že na čele páně Jarýnově při slovech Ostrovínových lehká chmura nevole vystupovati počala, "mně se všechno zdá, že dokonce i vy snad budete hlasovati proti tatinkovi? Zbavte mne rychle toho osklivého podezření," nutila žertem, usmívajíc se.

"Již vídím, že i z vás, slečno, stala se horlivá agitátorka," namítal žertovně hrabě.

"Což mi jiného zbývá?" přiznávala s komickou odhodlaností šlechticová dívka. "Otec můj agituje, matka má mlčí, tedy schvaluje jednání otcevo, je srozuměna s ním a tudíž nepřímo také agituje. Můj účený a vážený pan učitel," pokračovala pak komicky vážně se Lípovi uklánějíc, "ten teprv je horlivým národovcem a den co den mi vštepuje horoucí lásku k vlasti do prsou a tedy také agituje. Pan Jahoda etí stále horlivé noviny a rozumuje o volbách; naši hoši počínají již také rozmlouvatí o volbách, vše se stará, zabývá jenom volbami; plní tedy s proudem, starám se také o volby, pečuji o to, abych přispěla k dobrému jich výsledku a tedy agituji. Počnu ihned u vás, pane hrabě, a řekněte mi, jak vy budete hlasovati?"

Hrabě Ostrovín se smál humoru Jindřině a k otázce její odpověděl: "Což kdybych vám odvětil, že nejsem ještě rozhodnut?"

"Pak bychom vás zrovna připočetli k těm nerozhodným, co nejsou ani teplí ani studení, a počkali bychom teprv s agitací."

"Počnete jen hned, slečno Jindro; čím dříve, tím lépe," domlouval veselě Ostrovín. "Naleznete u mně úrodnou půdu."

"Že naleznu? Dobrá! — Tedy poslechněte! — Česká národní strana bojuje za stará, zaručená práva svá, za svobodu, za povznesení našeho národa, za zbavení útlakův a potlačování; její vše je spravedlivá, dobrá — není-li pravda, pane Lípo, je to tak dobře?" obrátila se najednou k tomuto.

Lípa jí kynul hlavou, a na rty mu vstoupil lehký úsměv. "Právo má na své straně," pokračovala opět Jindra k hraběti obraceena. "Vy jste syn země této, potomek ze starého, slavného rodu českého; vaší povinností je, postaviti se v řady obháječův země této; vy máte býti z prvních bojovníkův jejích, nuže pospěšte, postavte se pod prapůr národní, jděte a bojujte! A předem slibte a přísahajte věrnost prapůru. Dejte mi tudíž před svědky zde ruku a slib, že voliti budete se stranou naší, stejné s tatínkem," a napřáhla ruku svou, podávala mu ji otevřenou vstříže.

"Výborně, slečno!" zvolal Lípa, jehož oči potěšením nad slovy Jindřinými zářily. "I na tváři páně Jarýnově zračilo se úsměv, zároveň však v ní snáti bylo i napětí, s jakým žekal odpověděl hraběti, jehož smýšlením si dosud nebyl jist, a kterýž k vy-

zvaní Jindřinu měl nyní se rozhodnouti i vyjádřiti.

"Jindro," ozvala se teď i paní Jarýnová, která dobře pozorovala, že žert přechází na půdu opravdovou a se obávala, že hraběti rozhodnutí nebude po chuti, "politika není polem našim."

"Matinko, časy se nyní mění!" vskočila jí horlivě Jindra do řeči. "Nastává čas emancipace žen, a proto se máme, jako muži, o vše starati."

"Aj, pane hrabě," pokračovala pak opět k Ostrovínovi se obracējíc, "doposud jste ani ruky mě nestiskl, ani rty vaše necotvěly se k rozhodnému slovu. Vy otálete přiznati se ke straně naší, a naposlédujete snad i rozhodnutí kuklu svou a budete jako náš protivník nám čeliti?"

"Neodsuzujte mne pouhou domněnkou," odvětil na to hrabě s úsměvem sice, ale zároveň i vážně. "Nuže tedy mi dejte ruku a své slovo, že volíte s otcem," vybízelá opět horlivě Jindra.

"To nemohu, poněvadž dosud jsem se nerozhodl," pravil poněkud na rozpacích mladý šlechtic.

"Aj, skutečně, pane hrabě?" podivil se překvapen pan Jarýn. "Z čemu by se byla stala pravda?"

"Nemějte mi za zlé, milý příteli," pravil hrabě chlápeholivě k panu Jarýnovi. "Jsou, jak jsem již pravil, poměry, jež člověka nutí mnohdykrát jinak jednati, než jak mu samotnému přesvědčení káže."

Pan Jarýn neodvítal k tomu ničeho, ale zavrtěl jenom nevěříce hlavou. Jindra k slovům Ostrovínových zlehka odstoupila od mužův a beze slova, jakkoli bedlivě sledovala rozpravu dále, vedle matky se usadila. Lípa nespouštěla oka s mladého hraběte, a bedlivý znatel tváře jeho dojísta by byl vyčetl pohled útřpnosti a snad i lehký výraz opovržení, s jakým pohlížel na Ostrovína.

"A nejvíce efitíme váhu okolností této právě my ve stavu našem," pokračoval opět hned Ostrovín dále. "Hleďte, pane Jarýne, i já jsem již dosti dlouho uvažoval volbu tuto. Uznávám, že strana vaše v mnohem právo i pravdu má; přál bych stejné oprávněnosti řečem i kmenům obou národností v zemi, spravedlivějším zastoupení žilva českého ve sborech zákonodárných; uznávám i dále, že, domáháte-li se, vy pánové, jako zástupci národa českého svých starých politických práv, jednáte po právu, i že jste v právu; avšak nemohu i s druhé strany neuznati, že odpor, který proti vládě vedete, je příkrý, že poděnlivě veškerou její vážnost, že tak vrháte v zemi palčivou pochodně odporu i vzpoury, že schvalujete věčné rozdíly a boje v zemi, a že, půjde-li po vaší vůli, nedočkáme se nikdy míru, ticha a spokojeného žití v Čechách."

"Pane hrabě, to jsou těžké obžaloby, jež nám vrháte v tvář!" pravil vážně a truchlivě pan Jarýn. "A myslím, že kdybyste byl s našim snažením, s našim programem a našimi cíli lépe obeznámen, takto byste ani nesmyšlel ani nemluvil."

Hrabě pokrčil mlčky rameny. "Především, pane hrabě, se rozhodněte a pak mějete na zřeteli, že odpor, který my vedeme, je přímý a zákonný a pohybuje se jen v mezích zákonův. Pak nezapomínejte, že etí náš nejposlednější je právě štěstí a blaho našeho národa, jakož i smír a klidné žití ve vlasti naší; že ne my, nýbrž odpáreči a nepřátelé naši boj posdvíhali a jeho vyhledávali, a že my jenom se bráníme. Odporu se však vaditi nemáme a nesmíme. — Kdybychom tak činili, dopustili bychom se samovraždy na vlastním národu, a potomstvo naše i svět celý by památku našl problu a zvědní hanbou největší. My vime a problémáme, etí hří; jde tu o samo vyhubení národa českého, o jeho zničení a osárodnění; a i ten červ se hrání a svílil do posledního dechu, stavíme-li se světopě neboh svou na, chtěje jej zabubiti — jak! teprv celý národ,

byť i menší a jen pěti: neb sedmimilionový byl, tak avatě právo k životu a štěstí má jako jiní třeba čtyřicetmilionový. — Teď před okamžikem jste nám, pane hrabě, přiznal sám, že jsou mnohé požadavky naše spravedlivy, že však, poněvadž posud nespěšny, dějí se nám tudíž i veliké křivdy; a ty bychom měli mlčky a za snižky a zdánlivý pokoj spokojeně a volně snášeti? — A pátrejte dále, zřijte a pozorujte v zemi této poměry naše děle i spravedlivé, a za jisté nabudete toho přesvědčení konečné, že právo a spravedlnost je na straně naší, a vy sám se přidáte k nám!"

"Jak truchlivě to jsou poměry, jak neutěšený to stav věcí v zemi!" povzlychl hrabě Ostrovín, nemožno zneuznati pravdy slov Jarýnových.

"Právě proto je naší povinností, pane hrabě, abychom se přičinili, by poměry a stav ten v brzce byl radostnější, utěšenější," podotkl pan Jarýn. "A čím dříve dobudeme vítězství, tím spíše se přiblíží i onen mír a klid blahý zemi této. Pane hrabě, připojte se k nám, strana naše má již tolik mužů ze šlechty, podejte jim ruku i vy a volte s námi!" doléhal vřele pan Jarýn na Ostrovína.

"Věřte mi, milý příteli, že bojuji v nitru svém veliký boj strany chování svého při nastávajících volbách," pronesl upřímně mladý šlechtic. "A nezapíjí spolu jenom náhledy mé, nýbrž i jiné vlivy. — Před týdnem obdržel jsem listy od svého strýce, knížete Sommeringy, kterýž, jak vám známo, je vůdcem strany vládní; naléhá na mne, abych stranu ústavní podporoval hlasem i vlivem svým, činí mi připovědi rozličných odměn a milostí dvorských. Den potom přijel návštěvou ke mně hrabě Bergfeld, taktéž straník strany ústavní. I jeho záměrem bylo, nakloniti mne straně jeho. Odíral jsem jeho důvodům, jež uváděl ve prospěch strany své, a on mi pak později napověděl, že budu-li hlasovati proti vládě, ona o to se postará, aby mě panství květnoveské draha tam projektovaná minulá, čímž bych utrpěl značnou ztrátu na výnosu statku svého."

"Jak podlé a nedůstojné to jednání!" podotkl pan Jarýn s opovržením. "Mladý hrabě přisvědčil kynutím hlavy Jarýnovi a pak pokračoval: "A především přijeli ke mně hrabě Volnický a baron Rodník, členové agitacího výboru strany historické. Volnický je můj přítel a soudruh již z dětských let. Rodník je se mnou příbuzný — věřte mi, že jsem měl parný den, abych odolal všem jejich naléháním, přemlouváním i důvodům, jimiž chtěli ode mně slib vydobýti, že voliti budu s nimi. Veškerá šlechta přý hledí a napětím ke mně, s kterou stranou budu hlasovati. Smýšlení mého otce mi tu uváděl na paměť a připomínal mi, že již roku osmaštyřicátého sympatisoval se stranou národní."

"Tak jest skutečně!" dotrzoval horlivě Jarýn. "A mnohé jiné závažné důvody i pohutky uváděl, abych se spojil s nimi, tak že jsem byl velice na vahách s rozhodnutím svým. Nuže, jak se to rozhodnouti? Jak to voliti? Řekněte vy, pane Lípo, kdybyste vy — na mém místě byl, čím byste se řídil, jak byste se rozhodl?"

"Jak bych se rozhodl, pane hrabě?" opítoval Lípa po něm a zároveň nadšen poharvil mu mlčícím líce. "Otázal bych se tu svého srdce i svého etu; a ty by mi daly nejspoléhivější, nejsprávnější odpověď."

"Ah, ovšem, vy jste idealista," namítal s úsměvem hrabě. "Až po jistou míru, pane hrabě, a myslím, že sluší každému z nás náležitě jim býti. Ba, mám pevně za to, že i vy posud dostočné idealistou býti rádi, třeba jste to zapírali. — He, pane hrabě, jste na sporu, kam se přichýlíti naše; s obou stran činí se na rozstáníti vaše nátlak, pro obě strany mluvím, aspoň jak se vám zdá, mouš a stejně závažné důvody. — Avšak, pane hrabě, polodte si ruku na srdce, a pozorujte tise jeho tlukot — nepraví vám ničeho! — Jděte do své obřadny, projděte se řadou svých předkův; pak si zajděte do knihovny a pročtete si dle ro-

du svého; pak vstupte na cimbuří hradu svého a rozhlédněte se po statech svých a po krásné zemi, v jejímž líně leží; potom pospěšte do polí a luk i naslouchejte pozdálí zpěvům a rozmlouvám lidu, který žije v krajině té i na statech vašich. A konečně zajděte opět do komnaty své a tam pak uvažte důvody a pohutky, jimiž obě politické strany řídí jednání i etle své. — Máte-li jenom jiskru etu a práva v sobě, tepe-li vám jediná žilka šlechtnosti v těle, třeba jste již po celé dětství mimo vlast, třeba jste mnoho, ba i všecko zapomněl z řeči mateřské, byť vás chtěli odnárodniti tak jako sta soudruhův vašich, přece pocítíte v rozhodném tom okamžiku zvláštní mocné hnutí v prsou svých, přece srdce vaše ozve se vám mčeným tlukotem, a náklonnost i pocit posvátný, byť i nejasný ještě, vznikne tu ze zdánlivě dřívější prázdnoty a pustoty, zárodek to skvostný svatě lásky k vlasti. A kde ta jednou se ozve, tam nemůže býti nikde řeči o vlnosti a nerozhodnosti; ona vás dovede, pane hrabě, jako nit Ariadina z bludité sebe zamotané žilky na pevnou, přímou a pravou dráhu."

Oči svých obrátili se od Lípy k hraběti. Na tváři jeho tkvěl posud úsměv, ale pohled jeho bloudil za řeči Lípovi neustále a netrpělivě s předmětu na předmet. Po chvíli pozdvihl hrabě hlavu svou a pravil: "Myslím, že učiním nejlépe, zdržím-li se všeho hovorání a zachovám-li se přímě nestranně."

Lípa sotva že nemilě hnutí své nad rozhodnutím tím potlačil i obrátil se od společnosti, obráje se jako prve alby fotografickými.

Na čele páně Jarýnově vyzval celý mrak nevole, ale pan Jarýn byl příliš zkušený muž a obratný společník, aby jí byl dal na sobě znáti a protož jí rychle potlačil. Jen dámy oetly se obě na nemilých rozpacích. Paní Jarýnová, kteréž konečné vše jedno bylo, ať hlasoval hrabě Ostrovín s kteroukolí stranou a která by si přála, by manžel její nejlépe do politických zápasů naprosto ani se nemehal, bželo nejvíce o to, aby mezi mužem svým a hrabětem udržela dobruu shodu, a již velice těšilo, že hrabě tak často i tak přátelsky dům jejich navštěvuje, pospíchala, aby rozhovoru dala jiný směr.

Jindra však viděla, jak vyjádřeni hraběte nepřijemně se dotklo otce i Lípy, a ažkoli nepokládala jediný hlas Ostrovínův za tak důležitý, neberouc celou věc tak vážně jako pan Jarýn a Lípa, přece se zaslíbila na hraběte, že opouštěl aneb lépe, že nechtěl se přidati ke straně, k níž náležel její otec. Nelibost nad tím zredčila se jí na tváři, a opět styděla se za to, že nelibost tuto na sobě znáti dává, neumějí jí potlačiti, a okolnost tato přiváděla ji do velkých rozpakův, tak že úplně umkla a utroufala si ani pohlédnutí na hraběte.

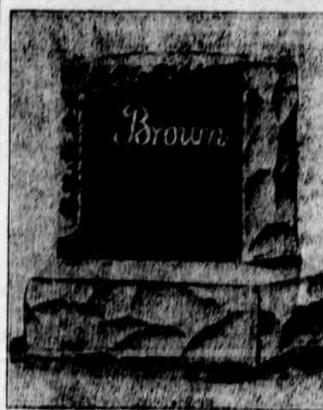
Po krátkém rozhovoru hrabě se zdvihl, ehystaje se k odchodu. Paní Jarýnová byla Katynkou právě vyvolána a odešla ze salonu. Pan Jarýn zval hraběte k večeru, ale ten se poděkoval a nepřijal pozvání.

"Ale vy se na mne, slečno, nehněvate?" pravil Ostrovín, lonče se s Jindrou a podáváje jí ruku. "Měla bych se skoro hněvati," odvětila mu mírně, "odmítí jste agitaci mou úplně a žádosti mé jste naprosto nevyhověl."

"Nemohi jsem jinak, věřte mi; bylť mi skutečně velmi nemilo, že jsem tak spanilou agitátorku měl agitovati nechat. Ve všech jiných věcech bych podrobil se s radostí přáním, ba rozkazům vašim," podotkl dvorně Ostrovín.

"O jiné věci tu nebžijí, jde tu právě jenom o volby," odvětila odmlouvě Jindra, ostatně s úsměvem na vábných rtech. "A vždyť konečné i nešťastné volby ty, máme teprv za týden. Kdo ví, kdo do té doby se stane!" podotkl hrabě. "Neodsuzujte mne tedy před časem úplně!" a přitiskl vše Jindřinu ruku k útěm. "A co by bylo mou odměnou, kdybych přece vyhověl přání vašemu, slečno Jindro?" tázala se pak s vřelým pohledem šlechtic mladé dívky, drže dosud ruku její ve své.

"Odměna má řídila by se vašimi zálibami," odpověděla veselě Jindra, odmlouvajíc mu ruku.

Frank Svoboda, umělecký závod POMNÍKOVÝ

11. a William ulice, Omaha, Nebraska.

Jelikož jsem zakoupil nové místo na jižní 13. ulici a budu se toto jaro stěhovat, vyprodávám celý sklad pomníků na 11. ulici úplně pod cenu. Přijďte si vybrat, nebo mi pište. Telefon Douglas 3444.

"Snad se jí stanu přece jednou hodným," a s úklonou oponětl hrabě Jindro.

Pan Jarýn doprovázel Ostrovína ze salonu dolů se schodů a až do předstě.

Lípa, který se byl zdvořile, leč i poněkud odměřeně hraběti poručel, osaměl s Jindrou v pokoji. Zamyslí se.

Jindra jej s úsměvem chvíli pozorovala a pak pravila: "Návštěvou hraběte jsem přišla dnes o vaši hodinu, ale za to jsem chtěla na-

braditi, eo jsem u vás ztratila, a měla jsem přednášku hraběti. Bohlžel, minulo sezpřičiněni mé s výsledkem."

"Není divu u lidí takového rázu jako hrabě," pronesl pichlavě Lípa.

"Neodsuzujte ho úplně. Omlouvám i já jej částečně. Máť i on za jisté mnohé dobré stránky, a vě si pište na Dr. Peter Fabrey & firmu, že v jeho poměrech mu Sons Co., 19—25 So. Hoyne Ave., těžko rozhodnouti se," namítala Chicago, Ill.

dosti vše Jindra. "Skutečně?" podotkl ostře Lípa, bedlivě měře zrakem svým Jindru a zakotvil tak pevně zraky své na tváři mladého děvčete, jakoby žísti chtěl v nitru jejím.

Zraky Jindřiny, kteréž právě vzhledla, setkaly se s očima Lípovými; chvíli naň hleděla přímo a otevřeně, ale pak vstoupila jí na tvář najednou nachová záplava, a ona sklopila rychle zraky své. (Pokračování.)

Vy nejlépe posoudíte, jak se etite. Lékař pátrá po příznacích, drží se jistých předpisů, ale ostatní je pouhým hádáním. Dra. Petera Hoboka působí dle jedné záměru jako hrabě," pronesl pichlavě kofenu nemocí, nečistotě v krvi — žádné hádání při tom. Není i prodej v lékárnách. O podrobnosti mnohé dobré stránky, a vě si pište na Dr. Peter Fabrey & firmu, že v jeho poměrech mu Sons Co., 19—25 So. Hoyne Ave., těžko rozhodnouti se," namítala Chicago, Ill.

Nejlepší cesta k blahobytu.

Máme na prodej: 4 půl sekce krásného pozemku blízko pošty a školy v americké české osadě, v přímém sousedství vojtečkové farmy v okresu Cheyenne. Majitel této farmy pěstuje 130 akrů vojtečsky na seno a semeno. Loni namítal 6 buňův semena po akru a prodal buň za \$12, což činí \$72 za akr. Pozemky, jež s touto farmou sousedí, prodáváme za \$30 akr. Jediná úroda vám zaplatí celý pozemek. Právě v minulých dnech jeden mladý krajan zakoupil si čtvrt sekce vedle této vojtečkové farmy a z jara se sem nastěhuje. Mnoha ještě jiné pozemky, levnější než tyto. Prodali jsme již mnoha Čechům a jsou s námi spokojeni. Pište si pro české informace a pak přijďte a my vás provedeme od farmy k farmě, abyste viděli, co se zde pěstuje. Jestliže vše není tak, jak zde říkáme, zaplatíme vám vydání za cestu.

McNish Land Co., SIDNEY, NEBRASKA

FRANTA HAIS, hlavní český zástupce.

Dobré pivo jest lék

Plzeňské pivo v láhvích z pivovaru FREMONT BRW'G CO. FREMONT, NEB.

Jest vařeno z nejlepšího sladu a z českého chmele. Toto pivo obsahuje pouze tři procenta líhu a proto jest všeobecně oblíbené a doporučené lékaři. Pakli se chcete posilnit, objednejte si je!

HUGO F. BILZ, doručovatel Jetterova "GOLD TOP" lahvevého piva

Telefon: Douglas 1542 Ind A—1542
Objednejte sobě bednu tohoto věhlasného piva. Mám na skladě nejvýtečnější staré kořalky, stará vína, doutníky a h-kéry všeho druhu. Vše za nejnižší ceny.
Jetter's Brewing Co. pivo se žepuje.
Pamatujte sobě číslo 1324 Douglas Str., východo-severní roh. Úřadovna 117 již 14. ul. 32-26
HUGO F. BILZ OMAHA, NEBRASKA

FRANK LANGPAULOVÍ,

mužitel pěkné zařízení obchodu nástrojním papírem, barvaním, sklem a olejem v ČÍSLE 1261 SO. 13. STR. OMAHA, NEBR.
Jeho v oboru tomto dlouholetá zkušenost a pochvalná pověst úplně Vaš spokojenost zaručují. Na skladě majete velký výběr nejvyšších českých krásného nástrojního papíru, různých barev, vamiš, a-kož, štětů a vše všech velikost. — V každém případě neopomínejte jej osvědčeno.

Lee-Glass-Andresen Hardware Co.

Udělen, vyroběn a lukovaně plechové nářadí — Činovaný plech, šelasyj plech a kovové zboží. — Ocelový drát, hřebíky, ocelové zboží, bielyky, stěly se šrouby, náhaje a sportovní obchodníky draku.
9th and Harney Streets. Omaha, Neb.